

«Μαμά, ο βασιλιάς είναι γυμνός!» / από τον Χάρη Μακρυγιώργο στις 26/9/07

Ενώ σαν «όλον ΠΑΣΟΚ» , μετά το τελευταίο Πολιτικό Συμβούλιο, είχαμε καταφέρει να βγούμε κάπως από την (περίπου αναγκαστική) εσωστρέφεια, και όλοι οι Έλληνες είχαν αρχίσει να πιστεύουν ότι θα πηγαίναμε πολιτικά πολιτισμένα μέχρι τουλάχιστον τις 16 Νοεμβρίου του 2007, μας έπεσε σαν κεραυνός η αιφνιδιαστική και αποτυχημένη προσπάθεια του, προέδρου «όλων των φυλών» του ΠΑΣΟΚ, Γ.Α. Παπανδρέου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της 27/9/2007 να ζητήσει επιβεβαίωση για το πρόσωπό του.

Μετά την παραπάνω , σχεδόν πραξικοπηματική και σίγουρα αντικοινοβουλευτική κίνηση, που δεν την γνώριζε ούτε και ο στενός κύκλος στελεχών περί τον τωρινό αρχηγό, πιστεύω ότι εύλογα γεννιούνται ακόμα και στον πιο ένθερμο υποστηρικτή του Γ. Παπανδρέου μερικά εύλογα ερωτήματα.

1. Ήταν τελικά τόσο λάθος η (σίγουρα «τυπικά αντικαταστατική») πρόταση του Β. Βενιζέλου να αναλάβει ο Κ. Σημίτης την εγγύηση των διαδικασιών εκλογής νέου προέδρου, ή μήπως απλά ο Βαγγέλης έβλεπε λίγο πιο μακριά από εμάς τους υπόλοιπους; Όταν η μία πλευρά φαίνεται εκ των πράξεών της ότι δεν σέβεται τους θεσμούς τι πρέπει να κάνει η άλλη πλευρά; Μήπως να στρέψει και το άλλο μάγουλο;
2. Μήπως η παραπάνω κίνηση του Γ. Παπανδρέου προωθεί τον πολιτικό πολιτισμό (που σίγουρα διαθέτει ο τωρινός πρόεδρος); Μήπως, με πιο σταράτα και πιο λαϊκά λόγια, η παραπάνω κίνηση «θυμίζει «μεθόδους Μάντισσον Σκουέαρ», όπως έλεγε την δεκαετία του 1970, ένας πλήρως αποτυχημένος Έλληνας πολιτικός αρχηγός; Ποια «δημοκρατική ευαισθησία» (Γ.Α.Π. στις 26/9/07) μπορεί να τον φτάσει να παραβαίνει και θεσμούς αλλά και «φρέσκιες» πολιτικές συμφωνίες;
3. Μήπως η πλευρά του Γ. Παπανδρέου «έβαλε ένα ακόμη αυτογκόλ»;
4. Μήπως είναι εντελώς ρομαντικό να δικαιολογούμε παρόμοιες κινήσεις με το «φταίνε οι κακοί σύμβουλοι» (που παραδέχομαι ότι το κάνω κι εγώ ακόμα και τώρα); Μήπως πρέπει να πούμε και τα ονόματα των συμβούλων αυτών (Κώστας, Δημήτρης, Λάκης κλπ);

Μήπως θα έπρεπε ίσως να αρχίσουμε (δειλά-δειλά στην αρχή) να βλέπουμε ότι ίσως «ο βασιλιάς είναι γυμνός»;

Για όσους δεν το θυμούνται, αναφέρομαι στο παραμύθι του ιδιότροπου βασιλιά που του άρεσε να κυκλοφορεί γυμνός. Οι υπήκοοί του είχαν αναγκαστεί, σε συνθήκες ομαδικής παραίσθησης, να βλέπουν τα ανύπαρκτα ρούχα του. Μόνο ένα μικρό κοριτσάκι-που είχε άγνοια κινδύνου- φώναξε κάποτε δημόσια «Μα μαμά, ο βασιλιάς είναι εντελώς γυμνός». Και τότε όλοι οι υπήκοοι βγήκαν από την παραίσθηση και ξαναείδαν ότι δεν υπήρχε κανένα ρούχο γύρω από το σώμα του βασιλιά.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα αισθάνομαι υποχρεωμένος να συγχαρώ δημόσια τόσο την δραστική παρέμβαση του Κ. Σημίτη αλλά και κυριότερα την ώριμη πρόταση εκτόνωσης που υπέβαλλε ο συντοπίτης μας και εμπειρότατος κοινοβουλευτικά Απ. Κακλαμάνης, κίνηση που ίσως έσωσε το κόμμα μας από το να ζήσει «μέρες του Ιουλίου». Ίσως μάλιστα τα σημερινά να ήταν ένα ακόμα «παιχνίδι της ιστορίας». Μόνο που στον ρόλο του σημερινού «θύτη» θα ήταν ο εγγονός του παλαιού «θύματος».

Είμαι σίγουρος ότι θα δημιουργηθούν πάμπολλα παρόμοια ερωτήματα και στους αναγνώστες σας.

Ας ψάξουμε όλοι, είτε έχουμε ανοιχτά τοποθετηθεί-όπως εγώ είτε ακόμα το σκεφτόμαστε, συντροφικά και νηφάλια να βρούμε κάποιες απαντήσεις. Οι καιροί δεν μας περιμένουν. Η ,κάθε μορφής, Δεξιά δείχνει κάθε μέρα και περισσότερο (π.χ. απόσυρση βιβλίου Ιστορίας μετά την πίεση του ΛΑΟΣ) ότι ετοιμάζεται να αναβαπτιστεί στην ιδεολογική και πολιτική της μήτρα. Το ΠΑΣΟΚ χρειάζεται έναν νέο ηγέτη που θα το οδηγήσει πάλι συλλογικά στην νίκη (δείτε και τις σχετικές μετρήσεις) και η χώρα μας μια νέα πολιτική σύνθεση (που θα περιλαμβάνει και τις ειλικρινείς και όχι «καννιβαλλιστικές» προθέσεις μας για την Κεντροαριστερά). Η Ελλάδα δεν είναι «ο ομφαλός της Γης» και τα συμβαίνοντα τόσο στην Ευρώπη όσο και στο μέτωπο του Ιράν μας χτυπάνε το καμπανάκι.